

האירה פניך על עבדך

יצא לאור ע"י

מערכת
בדסלב

לדאור הנשמה של
מבקשי ה' באורו הברור
של רבינו הקדוש
רבי נחמן מברסלב ז"ע

שנת תשפ"ד

חיי שרה - הולדות

החולשה שלנו נובעת ממה שעדיין לא התייאשנו

חבזרה אין טולטשין

ומאז שהגעתי להכרה זו אני ב"ה מומלא זמני בלימוד כפי מיסת הפנאי שיש לי, קיבלתי חשק וגבורה בלב לחטוף עוד ועוד טוב, ללמוד ולהתפלל, לעבוד את ה' ולא לעבוד את עצמו... אין גבור כמתיאש!

ר' מוטל שטה בשקיקה את דברי ידידו וזיק של תקוה האיר את עיניו.

ר' שמעיה שישב מן הצד והאזין לשיחת החברים התערב ואמר: אתנצל על שקול דבריכם הגיע לאוזני, אך אגלה אתכם שכל זה הוא ליקוטי הלכות מפורש...

"ומחמת שאינו יכול להתגבר על גופו לעשות כל אלה, מחמת זה אינו עושה כלל אפילו מה שיכול, ויש שנפלו כ"כ בדעתם עד שאינם יכולים אפ"י ללמוד דף גמרא או פרק משניות, מחמת שיודעים שצריכים לעשות הרבה מאד, ומחמת זה אינם עושים כלל, ועל זה כבר הזכיר אותנו

כאשר סיים ר' מוטל להרצות את שאלתו לר' חייקל, המותיק הלה חיוך קל על פניו ואמר בלחש: התרצה לדעת את הסוד להתחדשות והחשק שקיבלתי לאחרונה? **תדע לך שכל זה אינו אלא מפני שאני מיואש לגמרי!!!**

וואס? נודעק ר' מוטל והביט על רעו כמי שנפל מדעתו, **האם אתה מיואש? אני הרי מיואש ולכן אין לי חשק לפתוח שום ספר... מה לך ולייאוש?**

אכן אזניך שמעו נכונה - הרגיעו ר' חייקל - התיישב נא לידי והט אזניך לי ותבין...

כמוני כמוך גם אני כשהתחלתי לעלות במעלות העבודה והיראה סללתי לי במחשבתי הדרך והציויר אשר אנכי הולך בעד"ה ללכת ולהצלח, להתמיד בתורה; להתפלל בהתלהבות ובכוונת הלב; לשמור את העניים; וכן הלאה, אך לא תמיד הולך כפי הסדר שרוצים, ובכן, במשך הזמן נסיתי שוב להתעקש שילך לי כסדר, להוציא אל הפועל את הסדרים שרציתי אני לראות את עצמי, עד שפשוט נתייאשתי, נתייאשתי להתעלות כפי חווני, נתייאשתי להעפיל מעלות רמות כפי רצוני, נתייאשתי לגמרי...

ר' מוטל יודע כבר, זה כמה חדשים ששם לב על התחדשות מסויימת שתפס את ר' חייקל ידיד נעוריו, אשר מידי יום ביומו יושב בנידחותא

מאד שלמה המלך ע"ה אל תצדק הרבה ואל תרשע הרבה כי מחמת שרוצה להיות צדיק הרבה, ע"כ הוא רשע הרבה חס ושלום". (לקה"ל, הלכות תרומות ומעשרות ג', אות ב.)

ר' חייקל: קשה לך ללמוד? אין לך כח ללמוד דף גמרא או פרק משניות? הרי לך עצה פשוטה: תתייאש, ואז תקבל גבורה אדירה ללמוד, שהרי "אין גיבור כמתיאש!"

שכן, מדוע אין לך כח לשבת ללמוד? מה כל כך קשה בלהיכנס לבית מדרש ממוזג, לפתוח גמרא (עם פירוש של שוטנשטיין או 'שפה ברורה') וללמוד רק עמוד אחד גמרא? וכי צריך להיות גיבור אדיר כדי לפתוח משניות מנוקד, וללמוד פרק אחד? להיכן נעלמה הגבורה שלך?

התשובה היא: אין לך כח, כי לא התייאשת מלהיות "מתמיד עצום", אך אם תתייאש מלהיות "מתמיד" תינצל מלהתייאש "ללמוד" ויהיה לך הרבה כח ללמוד...

ובאמת בראיה למפרע הרי זה מה שרביה"ק אומר (ליקוטי עצות טאה ועשה, ע"ב) "כשרואה אדם בעצמו שהולך לו שלו כסדר, ידע שיש לו גדלות, ויעשה תשובה וישפיל את עצמו ויהיה בבחינת 'מה', ואז יחזור לילך לו כסדר".

כי אז כאשר האדם נמצא במצב של ייאוש מדרכי הצלחתו אשר הוא הכתיב לעצמו, מגיע השלב עליו נאמר מאמר החכם 'אין גבור כמתיאש!' תתייאש מהחלומות שבנית לעצמך! תתחיל לחשוב על התכלית!

ולהכרה זאת הגעתי אחר שלמדתי בהשגחה פרטית דברי מורנו הרה"ק רבי נתן ז"ע (ע' לקה"ל פסח ט"ו, ט"ז) שכותב: "מי שרוצה לחוס על חייו האמיתיים באמת, הוא מרוצה לעבוד את ה' בכל מה שיכול, אפילו אם ח"ו לא יזכה לשום מעלה רק שיקל מעליו מענשי הגיהנום וכו' או שיזכה לאיזה נקודה טובה בעלמא".

ואסביר את דבריי ביתר ביאור, ישנם ב' מיני ייאוש הרחוקים זה מזה, יש ייאוש שהאדם מתייאש מהרצון הטוב שהיה לו לדברים שבקדושה ועל ייאוש כזה יצא רביה"ק וצעק נחרצות 'אין שום ייאוש בעולם כלל!'.
אך מאידך גיסא יש ייאוש מהגאווה והישות המתערב בתוך הרצון הטוב, ועל ייאוש כזה נאמר 'אין גבור כמתיאש!', כאשר מתייאשים מהרצון לגדול ולעבוד את ה' כשאפ"ש ומהלך מחשבתו, אין גבור כמהו לעבוד את ה' כראוי וכנכון!

השמש שקעה אט אט בין ההרים עת שירך ר' מוטל בעצלתיים את רגליו אל עבר בית המדרש, נכנס לשערי ביהמ"ד ובגיו שמוט נישג לארון הספרים כאשר מתלבט בינו לבין עצמו איזה ספר ליקח, גמרא, שו"ע, או שמא ספר מוסר או חסידות, עד שהחליט להוציא גמרא מסכת קידושין, ופוסע לספסל הפנוי הסמוך.

הוא מביט על הגמרא המונח מולו ואין לו אפילו את הכוח לפתחו, ולו רק להביט מה שכתוב פנימה... ללא הועיל... הסיבה לכך נעוצה בזקנו המאפיר ומלביז...

זה לא מכבר עבר עליו שנת הארבעים לבינה, והנה הוא מוצא את עצמו ריק וחלול, לא כך הוא רצה לראות את עצמו...

במרחק כמה שולחנות ממנו צדו עיניו מחזה מרנין, עלם צעיר יושב לו רכון על הגמרא ולומד בחיות והתלהבות, 'האי האי האי' - טומן ר' מוטל את ראשו בין כפות ידיו - וחוזר בעיני רוחו קרוב לשלושים שנה למפרע...

בחור צעיר לימים הוא היה אשר כל חייו לפניו, עושה חיל בתורה ועבודה ועדין לגדולות, כבר אז ראה את עצמו כגדול בתורה ויראה לעתיד בשנים הבאים עליו לטובה, להיות צדיק וחסיד במעלה, אך הנציאות טפחה על פניו, במשך השנים הוא ידע עליות ומורדות תמיד, וחיש קל חלפו להם השנים ביעף, והנה הוא מוצא את עצמו כעבור כמה עשורים, ולרש אין כל...

אין לו כל חשק ורצון לפתוח ספר וללמוד, וכי מה ירויה ומה יועיל לנפשו, מה כבר יגדל ממנו מעתה - - -

מאחריו נשמע לפתע קול נעים זמירות חרישי, זהו בוודאי ר' חייקל, פוסע הוא מעדנות וידיו עמוסים בספרי קודש הנצרכים ללימודו, חומש; נ"ך; גמרא; והלכה, וכמובן ספרי רביה"ק, ר' מוטל יודע כבר, זה כמה חדשים ששם לב על התחדשות מסויימת שתפס את ר' חייקל ידיד נעוריו, אשר מידי יום ביומו יושב בנידחותא ולומד את שיעוריו הקטנים, אשר אם תמצא לומר הרי כל שיעור כזה יכול להיות אף של כמה דקות בודדות, הכל לפי מיסת בודדו.

ר' מוטל חושב ומערער לעצמו: הרי ר' חייקל נמצא במצב דומה אלי, גם הוא כמוני לא פעם ולא פעמיים שח באזני בימי עלומיו על חשקו ורצונו לגדול לגאון ולתפארת, ובמשך השנים נוכח לראות שחלומותיו לא מתממשים, ואם כן מהיכן שואב הוא את החשק והכוח ליישב את עצמו ללמוד בנידחותא...

ממחשבות לדיבורים - ר' מוטל התרומם ממקומו והתיישב אל מול ר' חייקל רגע קט טרם התחיל את חוק לימודו, ר' חייקל שראה את פני ר' מוטל שאינם כתמוול שלשום המתין בסבלנות למוצא פיו.

מבקשי השם שמצאו מנחה בצל רבינו הקדוש

בציון חמדת

מורה"ר פנחס ראשטצניבערג הי"ו - לאנאדן

הגיע לאומאן בעל כרחו ומאז אין לו מנוחה...

ימי נעוריו בק"ק גור

גדלתי בעיר הבירה לאנאדן והתחנכתי שם בקהילה קדושה גור במשך ימי נעוריי ושנות הישיבה קטנה, לשיבה גדולה זכיתי לעלות לארץ הקודש וללמוד שם בישיבת גור, ובי"ה בבוא העת הגיע עת דודים והתחננתי בארץ הקודש וגרתי בעיר אשדוד במשך כמה שנים לטובה.

והנה ההתייחסות שלי לברסלב אומר ואבשו כי מעולם לא שמעתי מאומה על ברסלב, לא לטוב ולא למוטב, בקהילה ממנו באתי לא דיברו מזה כלל, כמובן שידעתי שישנם חסידי ברסלב, אך מעולם לא יצא לי לפתוח את הספה"ק 'ליקוטי מוהר"י' או 'ליקוטי הלכות' להביט ולראות מה כתוב שם, לא ידעתי על קיומם של ספרים אלו, והרי זה אחד מחסדי ה' שגדלתי במקום שלא התנגדו לברסלב, אך לא היה שום שייכות לה מכל צד שהוא, בגור מתמקד בביקור בירושלם וממנו הם באים, פשיסחא; קאצק, גור, וערו באי מייז.

כאמור עיר מגוריי היה באשדוד שם גרתי קרוב לחמש שנים, חייתי בקהילת גור התפללתי שם בשטיבל והכל היה הולך וסובב סביב הקהילה, בי"ה יש שם קהילה גדולה וכל מה שצריך לחיי היום יום מצאתי בקהילה, מהחל ועד כלה, וממילא לא היה לי שום שייכות עם אחרים מחוץ לקהילה.

לאחר זמן חזרתי לעיר מולדתי לאנאדן, והיות ששם אין קהילה גדולה כ"כ כמו באשדוד הרי מטבע הדברים היה לי זיודות עם מכרים גם מחוץ לקהילת גור, ובתוך קהל מכרי התיידדתי עם חבר שהיה לו קצת שייכות לברסלב.

השבת התאחדות ב"מעזבוז"...

ביום מן הימים התחיל החבר הלז לשכנע אותי לבוא עמו לשבות שבת באומאן יחד עם כמה חברים, הוא תיאר באזני שבע"זי יהיה זה שבת של התעלות והתרוממות הנפש, וכמו הרבה אנשים ננטעים אל שבת למקומות הקדושים, אני זוכר שאמרתי לו אז שלאומאן אין על מה לדבר, לא מפני שהיה לי התנגדות, אלא הסתכלתי על זה כעל דבר מוזר מאוד, אמרתי לו שמצדדי לא איכפת לי לנסוע איתו ולשבות שבת במעזבוז, אך באומאן אינני רוצה בשום אופן, ואכן כל החברים הסכימו לשנות את המסלול וקבעו לשבות בעיר מעזבוז.

יצאנו לאוקראינה ביום חמישי בצהריים, כשגענו לשם לקחנו מונית ונסענו, לאחר כמה שעות ראיתי שהגענו לעיר אשר שלטי חוצות רשומים בלשון הקודש, זה לא היה נראה לי מעזבוז שאני מכיר מהתמונות, וכשתמהתי בקול לדעת לאיזה עיר שמנו את פעמינו, הודיע לי חברי שהגענו ל... אומאן!

שאלתי אותם: "הרי סיכמנו שאנחנו נוסעים שבת למעזבוז?"

אז אמרו לי "כיון שלא רצית לא רצינו להגיד לך עד עכשיו, אבל למעשה כרגע אנחנו כבר כאן, ובכן נישאר לשבות כאן באומאן."

עמדתי על דעתי שלא יתכן לרמות אותי כך.

הם השיבו את נפשי וסיכמנו להמתין עד יום המחרת ואז נבוא להחליטה כדת מה לעשות, אם להישאר באומאן או לנסוע לשבות במעזבוז.

ראיתי מיום עמדי על דעתי! למדנו ולמדנו כך במשך שעה ארוכה, דיבורים שמעולם לא שמעתי דיבורים שמדברים אל לב האדם בחיות והתחדשות אשר לא שמענו מעולם! לא העליתי על דעתי שישנם כאלו דיבורים בעולם...

כשגמרנו ללמוד הלכתי לומר את התיקון הכללי בציון הקדוש, וכך עבר כל השבת.

במוצאי שבת קודש נסענו למעזבוז להבעש"ט הקדוש ז"יע ושאר הצדיקים הטמונים שם, גם זכינו להיות על הציון הקדוש של הר"ק מבארדיטשוב ז"יע ובעוד מקומות הקדושים וחזרנו ללאנאדן, וכל השבת נשכח מזכרוני.

אחר כמה חודשים...

כעבור כמה ימים התחילו מאורעות ליל השבת הנ"ל להדהד במוחי בלי הרף, לא ידעתי מה זה ועל מה זה, ניסיתי לדחוק את המחשבות ולשכוח מזה בכל הכח, אך לא הצלחתי.

רגשי ההתעלות וההתרוממות החלו לצוף ולשטוף את ליבי שוב ושוב, וכך מצאתי את עצמי כעבור כמה חודשים - בראש חודש ניסן - שוב בציון המצוינת באומאן! נסעתי לעוד שבת! הגעתי לשם;

ותיכף כשנכנסתי לציון הקדוש נפרץ הסכר;

פלגי מים ירדו עיני; הלב נפתח;

שעה ארוכה עמדתי ושפכתי את ליבי...

אז החלתי - פה אשב כי אויטיה, כאן אני נשאר, זה המקום הקדוש אשר מעורר ליבות ישראל לשוב אל ה' ולהתקרב אליו, כאן אני רוצה להישאר...

האמת והפשטות

והאמת אגיד שכל אותו הזמן בתחילת ההתקרבות במשך תקופה די ארוכה עדיין לא למדתי כלום מספרי רביה"ק, לא 'ליקוטי מוהר"י' ולא 'ליקוטי הלכות'.

רק כל אותו הזמן היה חקוק במוחי אותו ליל שבת, הליקוטי הלכות שלמדתי, התיקון הכללי שאמרתי, השמחה והחדווה ואצילות פניהם של כל היהודים מכל הגוונים שהיו שם, כל מכלול הדברים הללו לא נתנו לי מנוח, אט אט התחלתי לעכל מה ששבה את ליבי, האמת והפשטות! אין כאן לא כבוד ולא כסף ולא שום עולם הזה! כל מי שבא לכאן בא בשביל האמת! זה כולו נשמה! לא מגיעים לכאן לנסוע ולשבת אחרת לשבת כאן או כאן, לא, מגיעים כאן לשיח את הלב ולהתקרב להשי"ת! אלעס אזי ריון - נקי וזך מכל וכל מעוה"ז והבלי, מעיין מים חיים צלול שלא נתעברו מימיו...

כך במשך חודשים ארוכים חודשים הדהד ההכרה הזו בראשי... ואח"כ אחרי תקופה התחלתי גם לעיין וללמוד ספרי רביה"ק, אבל תקופה ארוכה פשוט היה דבר רביה"ק אצלי בראש בלי הסבר מפורש על מה...

הורינו השם דרכיך

והנה קרב ובא ראש השנה, כמובן שאחר כל הדברים האלה ואחר שנתוודעתי לכרוז שצויה רביה"ק להכריז שכל מי שסר למשמעתו יבוא אליו על ראש השנה רציני מאוד לקיים ציווי קדוש זה, וכמובן שאז נתעוררו אנשים מסביבי באמרו: מה? אתה הולך לנסוע ראש השנה לאומאן? לא, זה לא בשבילך! לא מתאים! זה לאנשים ריקים וירודים, הם ניסו בכל הכוח להוריד אותי מזה, הייתי מאוד מסופק ולא ידעתי כדת מה לעשות.

כמובן שבמשך כל אותו הזמן קיימתי עצתו אמונה של רביה"ק להתבודד ולשיח את כל המעברים להשי"ת, התפללתי בכל ליבי להשי"ת, הורינו השם דרכיך, שיתן לי את הדעת מה לעשות, ובי"ה חנן אותי השי"ת בדעת ועזות דקדושה, למעשה החלטתי שאני נוסע רק ערב ראש השנה ממש, חזרתי לביתי ואמרתי לב"ב שאני חושב שבעז"ה אני הולך ליכות להיות באומאן על ראש השנה, השי"ת היה בעזרי שהב"ב הבינו ואמרו שאם אני מרגיש שאני צריך את זה והו עוזר לי בעבודת השי"ת אז אסע בשמחה רבה, בי"ה, ואכן זמיתי אז להיות על ראש השנה.

קשר אמיתי עם השי"ת

וכאשר מתבוננים באלפי רבבות יהודים אשר זכו לחסות בצל האילן הקדוש הוא רביה"ק ז"יע, מתוודעים

היה זה בימות החורף, חודש כסליו, ויום השישי היה קצר, ומה גם שנסיעה עד למעזבוז היא נסיעה ארוכה של כארבע השעות, ועד שקמנו התפללנו ועמדנו להחליט על שבת, ראינו שאי אפשר להספיק, אז בלית ברירה נשארנו לשבות שבת באומאן בניגוד גמור לרצוני.

ליל שבת הגורלי

ליל שבת קודש. בית האכסניא היה בחושן הוטל, אני זוכר את זה כמו עכשיו, כל האורחים כבר ישנו שנת ישרים, שינה בשבת תענוג, אך בלי שום הסבר הנראה לעין אני לא הצלחתי לתת לעיני תנומה, השינה היתה ממנוי והלאה... נסיתי שוב ושוב אך ללא הצלחה...

החלטתי שממילא אינני יכול לישון לפחות אעשה משהו מועיל, כבר שמעתי מחבירי על התיקון המופלא שהבטיח רבי נחמן לכל מי שיבוא על קברו ויתן פרוטה לצדקה ויאמר עשרה קאפיטל תהלים של תיקון הכללי, גם שמעתי מה שאמר רביה"ק שהדבר הראשון הוא טבילה במקוה, ובכן בשבת שאי אפשר לתת פרוטה לצדקה אז לפחות מקוה, הלכה למעשה הלכתי למקוה ושמתתי את פעמי אל עבר הציון.

הגעתי לציון ככה לפנות בוקר בערך בשעה שתיים וחצי, לקחתי בידי 'תיקון הכללי' הגם שלא הרגשתי שום חיבור לענין זה, אך האמנתי במידת מה שאם הצדיק אומר שזה מה שצריך לעשות אעשה כך, וכי מה יש לי להפסיד...

וואס גייט דא פאר??

כך נכנסתי לציון, היה זה שבת פשוטה באמצע החורף הקר, חשבתי שהציון יהיה ריק מאדם בשעה כזאת, אך לתדהמתי אני רואה שהיכל הציון מלא וגדוש בעשרות עשרות יהודים מכל הגוונים, אחד אומר תהלים ואחד אומר ליקוטי תפלות, אחד לומד גמרא, ואחד רוקד משמחה, ס'טוט זיך אדרסן א אנאצע הלוך ילך, ולא הבנתי מה זה - לא בשמחה מה זו עושה, הצד השוה שבהם היתה שעל פני כולם שרתה אצילות והתרוממות הרוח, לא הבנתי מה קורה כאן.

אני זוכר זאת כמו היום, ראיתי בצד יושב יהודי ירא וחרד ולומד באיזה ספר, אז לא ידעתי מיהו, לאחר מכן נתברר שהיה זה רבי אלי' חשין שליט"א מתושבי אומאן, נוגשתי אליו ושאלתי אותו -

האם תוכל אולי להסביר לי מה הולך כאן, מה קורה כאן, וואס גייט דא פאר??

לא העליתי על דעתי שישנם כאלו דיבורים נפלאים...

ללא אומר ודברים יתרים הוא פנה אלי והציע לי ללמוד בספר אשר אתו, היה זה ספה"ק 'ליקוטי הלכות', כאשר מטעים לי שזה הוא הספר של רבי נתן תלמידו של רבי נחמן הטמון בציון הקדוש פה, לראשונה בחיי ששמעתי על רבי נתן! קודם לכן לא ידעתי מאומה שהיה כזה רבי נתן בעולם! אז התוודעתי לכן, והוא למד איתי אז ליקוטי הלכות

אתה מה אומר ומה אדבר, דיבורים נפלאים כאלו לא

ניצוצין קדישין

מורינו הרה"ק רבי נתן זיע"א אמר:

א ווינטערדיגע פרייטאג צו נאכט'ס קען מען פועל'ן ביים אויבערשטן אזוי ווי 'כל נדרי' בינאכט

(שח שרפי קדוש החדש ה'ג תנו)

ברוך ומנוסה: כאשר האדם פונה לה' במילים פשוטים, ה' ישמע וישען

וכמו שצריך לחזור ולשנן שהעצה הכוללת הלא היא ההתבודדות, אני מרגיש אצלי שערבתי על כל המניעות רק ע"י עצה נפלאה זו, לדבר ולשוחל כל מה שמונח על הלב לאבדן אוהבך הבורא ב"ה, לספר ולפרוש לפניו את כל השאלות והבולבולים, בגוף ובנפש, אני הרגשתי אצלי שהעצה הכי מועילה היתה פשוט לדבר דיבורים פשוטים להשי"ת.

זה בדוק ומנוסה שכאשר פונים אליו בפשיטות ותמימות כבן אל אביו הוא שומע ומאזין ומושיע בכל התחומים, וראיתי זאת במו עיני לא פעם ולא פעמיים, וככל שהאדם מבין ומגיע להכרה שהוא אינו עושה כלום ואינו פעול כלום, אלא השי"ת עושה ופועל הכל ממש, אז רואים בחוש את הקירבת אלוקים ונועם ה' שמקבלים מזה.

רביה"ק מכניס באדם ההכרה שבדבר הראשון והעיקרי הוא לפנות אליו ית', וכל המעשים מסביב אינם אלא טפלים לעיקר הזוה, וזה נכון לכל מהלך החיים בחיי היום יום, כמו גם לגבי כל המניעות בעבודת השי"ת וכאשר האדם פונה להשי"ת במילים פשוטים ביותר מעומק הלב, אז בוודאי שהשי"ת ישמע לקול שוועותיו וישענו בטח.

כל הבלי העוה"ז אינם שוים כקליפת השום לתענוג הזה

הסיבה שאני מספר כל זאת אינו אלא להודות ולהלל להשי"ת על כל רחמי חסדיו שעשה עמדי, בתוך רבים אהלננו, ברוך ה' אשר הנחני בדרך אמת להתקרב לאור האורות צדיק האמת רביה"ק ז"ע, כי ברגע שהאדם טועם את הטעם של ההתקרבות לצדיק כזה, אזי ממילא הוא מכיר ומשיג שכל הבלי העוה"ז הזה כולם כאחד אינם שוים כקליפת השום לתענוג הנצחי הזה של ההתקרבות לצדיק האמת, לקירבת אלוקים שמרגישים!

אשרינו מה טוב חלקינו!

ניתן לשמוע הסיפורי התקרבות מפי בעלי המעשה בקו המערכת. שלוחה 2/5

להתחיל לדבר גבוהה כל מה שיודעים ומשיגים, הוא התיישב והתחיל ללמוד עמי קטע בליקוטי הלכות' בענין זה, ולבסוף הוא הציע לי "תתחיל כמה ימים בלי להבין, בלי הרגשה כלל, תתחיל רק כי הרבי אמר שזוהו העצה, אתה הרי מאמין ברביה"ק, הלא כן? רביה"ק אומר שזוהו העצה, תעשה זאת רק כי אתה מאמין..." הוא גם הטעים באזני בשם רביה"ק שימי ניסן מסוגלים להתבודדות כי אז העשבים צומחים ומועילים לתפילה.

כך חזרתי ללאנדאן, ואכן בחודש ניסן לפני פסח התחלתי להתבודדות, וב"ה, משם הדרך ידועה לכל מתבודד, בשעה שמתחילים להתבודד ולטעום הטעם המופלא והקירבת אלוקים שוב אין יודעים אך אפשר בלי זה, טעמו וראו כי טוב ה', ממש כן!

ספה"ק ליקוטי הלכות חמצן החיים (אקסעדזשען)

הגם שכמוכן יש לנו אוצר ורכוש עצום של ספרי רביה"ק, אמנם הספר אשר הולך עמי ומזיה אותי תמיד בכל עת הלא הוא ספה"ק 'ליקוטי הלכות', 'ליקוטי הלכות' הוא עד היום הספר שאני מרגיש שזה הספר שלי... זה מביא אותי לדעת של רביה"ק, זה הדעת של רביה"ק, ליקוטי הלכות הוא ממש החמצן (אקסעדזשען) שלי.

ההרגשה שזה המקום שלי

ידוע שכאשר מורינו הרה"ק רבי נתן זיע"א התקרב אמר לו רביה"ק שאנחנו כבר מכירים זה מכבר. והנה בחיי מוהר"ן (אות תרג) מובא משל מרביה"ק על עוף שמטיל ביצים הרבה רביבוי מופלג, וכיון שאין לו מקום לכולם בקן שלו, על כך הוא משליך הביצים בקינים של עופות אחרים, וכך נולדים העופות בקינים אחרים, עד שאח"כ פורח העוף ומתחיל לצפצף, ואז שומעים העופות ומכירים את קולו ונמשכים אחריו וחוזרים אליו "הנמשל מובן מעט למי שיודע איזה רמז מענין גדולת עסק הנהגתו של רביה"ק עם העולם", ר"ל שכל הנשמות המתקרבים לצדיק הם למעשה שייכים זה מכבר אליו, רק צריכים לעוררם לשוב אל מקור שורשם.

ויתכן לומר שמה שאמר רביה"ק לרבי נתן אנחנו מכירים מכבר מכון גם לכל אחד, כי כאשר האדם מגיע למקום חדש שאין מורגל שם, אזי עד שמתרגל למקום החדש נמשך זמן מה, אולם אצל רביה"ק אינו כך, אלא כאשר מתקרבים אל מיד 'נפתס' אצל האדם שהוא מכיר את המקום, הכיסופין לרביה"ק ולרבי נתן ולכל המסתפקים כאלו מוכרים אליו זה זמן, כי זהו האמת, שהוא שייך להצדיק האמת שהוא שורשו ומקורו.

להכניס את השי"ת בחיי היום יום

הנה אנחנו חיים בזה העולם שהוא מלא בגשמיות, האדם נמשך לעולם ולהבליו, הכל מושך... רק להשי"ת אין משיכה, ובעיני ההמון נדמה שכדי להיות נמשך אחריו ית' צריך להיות מופשט מחוזה הדאי עלמא לגמרי, אך כשמגיעים לרביה"ק מקבלים כזה חיות והרגש שלא מעלמא הדון, כל יהודי פשוט מקבל את השי"ת כמתנה!

מכירים פתאום שיש רבש"ע שאפשר לדבר איתו, ה' אוהב אותך וחפץ בך! בכל מצב שאתה נמצא ובכל מקום שאתה נמצא יש תקוה טובה! קום קרא אל אלוקי! אל תבט אחר"ך על מה שעשית עד כה, תתחיל מחדש! והגם שבוודאי כולם יודעים שיש רבש"ע שברא הכל ומנהיג את העולם בטובו, אך לחיות אתו עמו - וכמו שאומרים להכניס את השי"ת בחיי היום יום - את זה קיבלתי אצל רביה"ק.

לעובדא רבת אנפין באופן מופלא ביותר, כל אחד מגיע לרביה"ק בדרך המיוחדת לו, לא ראי זה כראי זה, ישנם מבקשים שמחפשים דרכים בעבודת ה', וכשמגיעים לרבי מתמלאת החסרון שלהם.

לא כן היה עמדי, אני לא הרגשתי שחסר לי מאומה במקום בו גדלתי, אנשים יראים ושלמים עובדי ה' באמת, אני מרגיש שאצלי זה הגיע באופן של מתנה מן השמים! פשוט קיבלתי מתנה מן השמים!

כי רק בעת שהגעתי לרביה"ק התחלתי להבין את מה שהיה חסר לי, הבנתי ולמפרע שלפני כן לא היה לי שום קשר עם השי"ת, ניהלתי חיים טובים לפני זה על מי מנוחות, הכל היה טוב, ב"ה, מתפללים; לומדים; עובדים; וכן הלאה, עושים מה שיש לעשות והולכים הלאה, אך ברגע שהגעתי לרביה"ק קיבלתי מתנה! הבנתי שאני צריך לתפוס את עצמי ולהתעורר שיש רבש"ע! צריכים לדבר איתו; לכסוף אליו; להתקשר ולהתחבר אליו; ועד כדי כך הם פני הדברים, שאחר שכבר מגיעים לרביה"ק לא מבינים כלל אך בכלל הייתי יהודי לפני כן...

אולי זה רק דמיונות שווא

אך כמובן שעדיים הבחירה קיימת תמיד, כעבור תקופת מה של שנה ויותר אחר שכבר החלטתי בדעתי בחזקה להישאר קיים אצל רביה"ק, הרגשתי כל הזמן הרגשות של 'צוא ושוב', מצד אחד אני רוצה באמת לקיים הוציא אל הפועל 'דעם רבינס זאך', לקיים עצותיו הק' וללכת בדרך ששלל, ומצד שני לא היו לי כל כך חברים מאניש להחזיק מעמד בזה.

החלטתי שעלי ללכת להתפלל עם אנ"ש, ולחיות בין אנשי הצדיק, בתחילה הרגשתי שאני עושה טעות מרה בכך, ואנשים מסביב עזרו וסייעו לי בהרגשה זו, בהטעימם בוודאות שאני עושה טעות שאתררט עליה כל ימי חיי... לחשוב את כל הידוע והמוכר לטובת איהו 'דמיונות' שוא, התחלתי אף אני לחשוש אולי אי"ז אלא דמיון פורה הרחוק מן האמת...

אך גם כאן תפסתי אומנות אבותינו בידי, והתבודדתי הרבה על זה שירותו ה' דרך האמת לדעת את אשר לפני, וב"ה, אני מודה להשי"ת עד היום על שנתן לי את השכל האמיתי והדעת הנכונה כן להתחבר ולחיות בין אנשי שלומינו, ללמוד עמם ולהתפלל עמם, המניעות היו רק עד שבאמת הגעתי להכרה שזה הוא הענין וכך צריך לעשות, אבל ב"ה כאשר הוחלט אצלי במוח 'אז דאס איז דער אמת' וכך צריך לעשות, אז ב"ה נתבטלו כולם כאילו לא היו, וכפי שרביה"ק אומר בפירוש שכל המניעות עיקרם אינם אלא מניעת המוח, וברגע שהאדם מחליט במוח שכן עליו לפעול, אז ממילא כל המניעות בטלים ומבוטלים.

הטעם המופלא והקירבת אלוקים בהתבודדות

האמת הוא שהעצה של התבודדות היה אצלי בתחילה כדבר מופשט לגמרי, בפרט מי שמוגיע מהקהילה שאני הגעתי משם, אז העצה של התבודדות וכל המסתעף ממנה אינו נושא כלל וכלל, לא שמענו מעולם מענין כזה, ובוודאי ובוודאי שלא אמרו שזה הוא העצה - כמו שרביה"ק מדגיש ואומר של הצדיקים לא הגיעו לדרגתם רק ע"י עצה זו, לכן כאשר הגעתי לרביה"ק אז מה שדבר אלי בעיקר היה החיזוק העצום המונח בספרי רביה"ק, מעלת הרצונות והכיסופין המתנוצצין בס, אך לא התחברתי כ"כ לעצה הנפלאה הזאת של התבודדות.

נקודת התרופה בזה היה כאשר הייתי שנית בציון הקדוש באומאן בראש חודש ניסן, שם פגשתי בהשגחה פריטית ביהודי יקר ודיברתי עמו על זה, ואמרתי לו שאיני יודע על מה ליזמה, אבל אני מרגיש חיבור להתבודדות כלל, ושוב - הפשטות מקיפה את כל אנשי הצדיק - במקום

<p>על הטוב יכיר מוה"ר דוד האלפערין ירושלים</p> <p>שת"פ 400 ג'מית</p> <p>לרגל שמחת הולדת בתו למז"ט</p> <p>ימלא ה' כל משאלת לב לטובה</p>	<p>על הטוב יכיר מוה"ר אהרן לויפער בית שמש</p> <p>שת"פ 400 ג'מית</p> <p>לרגל שמחת נישואי בנו למז"ט</p> <p>ימלא ה' כל משאלת לב לטובה</p>	<p>על הטוב יכיר מוה"ר יונה אנשיין ירושלים</p> <p>שת"פ 400 ג'מית</p> <p>לרגל שמחת הולדת בתו למז"ט</p> <p>ימלא ה' כל משאלת לב לטובה</p>	<p>על הטוב יכיר מוה"ר נחמן גבירץ ירושלים</p> <p>שת"פ 400 ג'מית</p> <p>לרגל שמחת נישואי בתו למז"ט</p> <p>ימלא ה' כל משאלת לב לטובה</p>	<p>על הטוב יכיר מוה"ר פנחס זילבערמאן ירושלים</p> <p>שת"פ 500 ג'מית</p> <p>לרגל שמחת נישואי בנו למז"ט</p> <p>ימלא ה' כל משאלת לב לטובה</p>	<p>על הטוב יכיר מוה"ר ירוחם דייטש ביתר עילית</p> <p>שת"פ 500 ג'מית</p> <p>לרגל שמחת הולדת בתו למז"ט</p> <p>ימלא ה' כל משאלת לב לטובה</p>	<p>על הטוב יכיר מוה"ר בנימין ווייצנבלדער ירושלים</p> <p>שת"פ 500 ג'מית</p> <p>לרגל שמחת אירוסים נכדתו למז"ט</p> <p>ימלא ה' כל משאלת לב לטובה</p>	<p>על הטוב יכיר מוה"ר יחיאל צוקער ירושלים</p> <p>שת"פ 500 ג'מית</p> <p>לרגל שמחת הולדת בתו למז"ט</p> <p>ימלא ה' כל משאלת לב לטובה</p>	<p>על הטוב יכיר מוה"ר נתנאל שטיינמנצין בארא אפק</p> <p>שת"פ 1000 ג'מית</p> <p>לרגל שמחת הולדת בתו למז"ט</p> <p>ימלא ה' כל משאלת לב לטובה</p>
---	---	--	--	--	---	---	--	---

האירה עיני

ליבן וברור יסודות
בדברי החסידות

שיחת חיזוק מאת זקן חסידי ברסלב יעקב מאיר שעבטער

שליט"א

ליל שישי פרשת לך העל"ט
לאברכי כולל 'נועם השם' דחסידי ברסלב

בו אור חדש ונועם חדש בעבודת ה'. ומה גם 'ספר המידות', כאשר לומדים אותו בניחותא ובנחת נחקקים הדברים בלב ולומדים ומשיגים יסודי היהדות.

ומי מדבר על האי ספרא קדישא 'סיפורי מעשיות' שהוא הפלא ופלא! רביה"ק סיפר מעשיות אשר תוכנם הם עניינים שנעשו קודם הבריאה, ובכוח השגתו הלישיש במעשיות, ובאמת היו לומדים אותם ומדייקים כל תיבה ותיבה, כי כל תיבה הוא קודש, ויש בזה חיות מופלא והתחדשות נפלאה!

זכורני, כאשר החסיד הגדול **רבי לוי יצחק בענדער זצ"ל** היה לומד ביום שבי"ק את ה'סיפורי מעשיות' בצה נועם... ראו בחוש איך שקיבל את הנועם המופלא הזה מהדור הקודם של חסידים ואנשי מעשה, בכל פיסקא היה אומר רעיון ואימרא חדשה בנועם ובבהירות אשר קיבל ע"י שימוש הצדיקים עת אשר התאבק אצל העובדי ה' בדור הקודם.

ב"ה שיש לנו את הספה"ק 'ליקוטי מוהר"ן' שהוא **ספר נפלא מאוד, ועוד זאת יש לנו את הספה"ק 'סיפורי מעשיות', ספר נפלא הפלא ופלא! הפלא ופלא! וככל שמאמינים בזה פוקח השי"ת את העיניים לראות ולהיווכח כמה גבוה ונפלא הוא!** רביה"ק מדבר שם ממש דברים שהיו במחשבתו של הקב"ה קודם הבריאה, השגות גבוהות שרק רביה"ק זכה לכאלו השגות, ומה רב האומנות המופלאה בזה שהלביש את כל הדברים הגבוהים הללו בסיפורי מעשיות.

והאמת שגם כל תורה ותורה בליקוטי מוהר"ן הוא כולו השגות גבוהות, גבוה מעל גבוה, ורביה"ק הלישיש בדרושי התורה כדי שאנו נוכל להכניס את ההשגות במוחנו ולעבוד את ה' כפי המתנוצץ מהם, **אנו צריכים להאמין בזה ולשמוח ברכוש שיש לנו, ולעסוק בזה, וללמוד עם חברים ותלמידים, לדבר מזה ולהוציא לימודים באמונה קדושה ועבודת ה' כפי מה שמאיר לכל אחד לפי שורש נשמתו.**

כל המולה נמדורת אש

תלמידי מוהר"ן
אורח חיים
אורח חיים

פרטים יבואו בקרוב בע"ה

ויחד עם זאת לומר התפילה שיסד רבי נתן עליה, מקבלים פירוש אחר וחיות חדש בדברי רביה"ק שלומדים, באופן של לעובדא ולמעשה, וכאמור שרבי נתן מבטא שם באופן נפלא את המעברים שעוברים על האדם עד שבלי ספק שאמרו ברוח הקודש, לכתוב כאלו תפילות שכל אחד ירגיש שהם נאמרים ממש עליו ועל מצבו...

ואליבא דאמת הרי שבספה"ק 'ליקוטי מוהר"ן' יש ג"כ סגולה זו, שמה שלומדים מרגישים שרביה"ק מדבר לענין שצריכים אז בעת הזאת ממש כנראה בחוש, אך לומר 'ליקוטי תפילות' הוא ממש חלק בלתי נפרד מפירוש התורה לעובדא ולמעשה, ולאחר שאומרים את התפילה כמה פעמים שוב לומדים את התורה, אז מרגישים ביותר את הדרך הישר היוצא מכך למעשה.

והנה זה כלל גם בכל התורה כולה, שכאשר מתרגלים לדבר שבקדושה אזי במשך הזמן נחלשת ההתחדשות, אך עם כל זה הצדיקים הראו לנו את הדרך לעבוד את ה' תמיד בהתחדשות חדשה... ללמוד כל מאמר של התורה הק', וכל מאמר מ'ליקוטי מוהר"ן' בהתחדשות...

פעם בשנים עברו היה עניות בגשמיות, לא היה מה לאכול ומה לשתות, על כן הרגישו יותר חיות בדברים שבקדושה - בליקוטי מוהר"ן, היום ב"ה לא חסר בגשמיות - ממילא יש פחות חיות מדברים שבקדושה, אך עם כל זאת **'אין כוחנו אלא בפה', לחזור עוד פעם ועוד פעם על התורות בליקוטי מוהר"ן ועל התפילות...**

ראיתי פעם את החסיד המופלא **רבי שמואל שפירא זצ"ל** בלמדו ב'ספר המידות', הוא חזר על כל סעיף שוב ושוב כמה וכמה פעמים, כי כאשר לומדים סעיף אחר סעיף במהירות אין הלימוד נקלט במוח ושוכחים מה שלומדים, אך כשולמדים וחוזרים ומשננים שוב ושוב מה שלומדים, אז מכניסים את הדיבור הקדוש הזה בתוך המוח, ואח"כ ממשיכים הלאה לסעיף הבא.

כי הרי מוטל עלינו לטכס כל מיני עצות ותחבולות שהמוח יהיה עסוק תמיד עם מחשבות קדושות, בפרט אז דעם רבינ'ס זאך איז דאך 'תכלית', האדם מתכוון תמיד בכל עת בהכנה לעלות לעולם העליון, איזה "שלום עליכם" יקדמו את פניו מיד כאשר יבוא לעולם האמת... כי זהו העיקר מה שירדנו לזה העולם, להכין את עצמינו כאן, לשבר כל המניעות וכל בלבולי הדעת, **זיין קלאר אין אמונה מער און מער און מער, וככל שהאמונה בהירה אצל האדם, כך יש לו יותר חיות קדושה, וקרובים אל השי"ת בעולם הבא.**

ה'ליקוטי מוהר"ן' הוא רכוש מופלא כזה, **למי יש כזה רכוש כמו ה'ליקוטי מוהר"ן'!** כל תורה וכל מאמר יש

שמעתי מהגה"ח **רבי אלי' חיים רוזין זצ"ל** שכאשר היה הרה"ק **רבי אברהם ב"ר נתנ"ל זיע"א** לומד תורה בליקוטי מוהר"ן היה מדבר לעובדא ולמעשה בבהירות כזו עד שהיה נדמה שאין דרך אחרת בעבודת ה' מלבד דרך זה שהיה מוציא אז מהתורה ההיא. כל זה מחמת גודל הבהירות שהיה מדבר, ומפני שהוא עצמו היה נאה דורש ונאה מקיים, וכפי שאמר פעם שעבד את השי"ת בכל התורות שבליקוטי מוהר"ן, דהיינו שהיה מהלך עם תורה אחת תקופת מה, ואח"כ הלך תקופה אחרת עם תורה אחרת, וכך עבר והלך עם כל התורות כולם! ותמיד בחיות והבנה חדשה. הוא היה איש מופלא מאוד.

יש לדעת שכאשר לומדים תורה בליקוטי מוהר"ן, בראשונה יש לומר את התפילה שבליקוטי תפילות' המיוסדת על תורה זו, לאמרה אפילו כמה וכמה פעמים, כי מלבד עצם מעלת אמירת התפילה יש בתוכה גם הבנה עמוקה ונפלאה להבין על ידה היטב דברי רביה"ק בכל תורה ותורה.

התפילות שחיבר הרה"ק רבי נתן זיע"א הם חידוש נפלא מאוד!

ומי שאומר אותם מרגיש שרבי נתן אומר ומבאר בפירוש את מעבריו שלו, פשוטו כמשמעו ממש!

ואין צריך להאמין בזה, צריך רק לנסות ולהיווכח בעצמו...

והרי זה ספר קדוש שנאמר ברוח הקודש גבוה בלי שום ספק!

פעם נגש גדול אחד עם רבי נתן זיע"א ודיברו בענייני עבודה, אח"כ נעמד הלה ואמר בהתפעלות: "הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים עליהם הכתוב אומר ואוהביו כצאת השמש בגבורתו (יש"ו 61) - **ער [היינו רבי נתן] האט זוכה געווען צו דעם, איך האב נישט זוכה געווען...**" כי ההוא היה מוכבד על הבריות ואילו רבי נתן היה מלא בבזיונות, ועם כל זאת היה עובד את ה' ביתר שאת וביתר עוז.

תלמידו הרה"ק **רבי נחמן טולטשינער זיע"א** היה אומר שכאשר האדם מסתלק מהעולם הרי הוא הולך במוח של עלמא דאתי, אך הוא - רבי נתן - היה מתהלך עם מוח זה בכל מהלך העבודה כמו אחד שהוא ארבעים שנה אחר ההסתלקות ומחפש תיקון... כך היה עובד את ה' בהתעוררות ובהתלהבות ובבהירות נפלאה, ועל כולם בענווה יתירה למעלה מן המשוער...

אשרינו מה טוב חלקינו שאנו יודעים מהרה"ק רבי נתן זיע"א, כי על רביה"ק היו העולם יראים לדבר סרה, באשר שהיה נכד הבעש"ט הק' זיע"א, ועל כן פרצה המחלוקת ביתר עוז על רבי נתן תלמידו הנאמן, אך הוא היה מונח כל כולו בעבודת ה' עד שלא הרגיש מאומה מכל מה שסביב למנועו מעבודתו.

וכאמור לעיל, כשזוכים ללמוד תורה בליקוטי מוהר"ן

המשך השיחה בגליון הבא בעזה"שית - ניתן לשמוע את השיחה בקו המערכת בשלוחה: 2/11/1/1

המשנה החדשה

נרוך לשמיעת התשובות על 9/31

בשיחת חברים
קלארקייט שמותם
עם הדיכ אברהם שמואל האלד שליט"א

האם אמת נבון
הדרכה שכבר ברכב
אין לומדים שום
כפיי תחיות
אחרים?

מדוע כשכחתי מחיל
ללמוד כפיי ברסלב,
נכרים כולם, דווקא אז
לעודד על לימוד 'כל'
כפיי דחסידי?

בעלגיע 323.808.1775

ענגלאנד 0330.390.0487

ארה"ק 02.560.7387

אמריקא 646.585.2985

קו הטלפון לכלל חסידי ברסלב. משמיע דבר
ה' בירה בעת חזקת צדק. קול חוצה לרבות אש,
מפי חסידים ואנשי מעשה. אמרות טהרות מבחירי
דבדקייא, שמשו וחונו משפיע.